

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 57.

Vydána dne 21. října 1935.

Obsah: (194.—197.) 194. Úmluva o určení pojmu útočného činu. — 195. Smlouva o vzájemné pomoci mezi republikou československou a Svazem sovětských socialistických republik. — 196. Vyhláška, již se uveřejňuje nový seznam československých správních úřadů, patřící k dohodě mezi republikou československou a královstvím španělským o vzájemné právní pomoci ve věcech občanských a obchodních, podepsané v Madridě dne 26. listopadu 1927. — 197. Vyhláška, již se mění stanovy fondu živnostenských pokračovacích (učňovských) škol.

194.

Úmluva
o určení pojmu útočného činu.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

TOMÁŠ G. MASARYK,

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ,

VŠEM,

KTERĚI TENTO LIST ČÍSTI NEBO ČTOUCE SLYŠETI BUDOU,
POZDRAVENÍ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ,
KRÁLOVSTVÍ RUMUNSKÉHO, REPUBLIKY TURECKÉ,
SVAZU SOVĚTSKÝCH SOCIALISTICKÝCH REPUBLIK

A

KRÁLOVSTVÍ JUGOSLAVIE
BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA S DODATKEM:

Convention
de définition de l'agression.

LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE
DE TCHÉCOSLOVAQUIE, SA MAJESTÉ
LE ROI DE ROUMANIE, LE PRÉSIDENT

(Překlad.)
Úmluva
o určení pojmu útočného činu.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLO-
VENSKÉ, JEHO VELIČENSTVO KRÁL RU-
MUNSKÝ, PRESIDENT REPUBLIKY TU-

DE LA RÉPUBLIQUE DE TURQUIE, LE
COMITÉ CENTRAL EXÉCUTIF DE L'U-
NION DES RÉPUBLIQUES SOVIÉTIQUES
SOCIALISTES ET SA MAJESTÉ LE ROI
DE YOUGOSLAVIE,

Désireux de renforcer la paix existante
entre leurs pays;

Considérant que le Pacte Briand-Kellogg,
dont ils sont signataires, interdit toute agres-
sion;

Estimant nécessaire, dans l'intérêt de la
sécurité générale, de définir de manière aussi
précise que possible l'agression afin de pré-
venir tout prétexte pour sa justification;

Constatant que tous les Etats ont égale-
ment droit à l'indépendance, à la sécurité, à
la défense de leurs territoires, et au libre dé-
veloppement de leurs institutions;

Animés du désir, dans l'intérêt de la paix
générale, d'assurer à tous les peuples l'inviol-
abilité du territoire de leur pays;

Jugeant utile, dans l'intérêt de la paix gé-
nérale, de mettre en vigueur entre leurs pays
des règles précises définissant l'agression, en
attendant que ces dernières deviennent uni-
verselles,

Ont décidé, dans ces buts, de conclure la
présente Convention et ont dûment autorisé
à cet effet:

Le président de la République
de Tchécoslovaquie:

M. Jan Garrigue Masaryk,

Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire
à Londres;

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

M. Nicolas Titulescu,

Ministre des Affaires Étrangères;

Le président de la République
de Turquie:

Mehmet Münir-bey,

Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire
à Londres;

Le Comité Central Exécutif de
L'Union des Républiques Sovié-
tiques Socialistes:

M. Maxime Litvinoff,

Commissaire du Peuple aux Affaires Étrangères;

RECKÉ, ÚSTŘEDNÍ VÝKONNÝ VÝBOR
SVAZU SOVĚTSKÝCH SOCIALISTICKÝCH
REPUBLIK A JEHO VELIČENSTVO KRÁL
JIHOSLOVANSKÝ,

přejíce si posílití mír, který trvá mezi je-
jich zeměmi;

pamětlivi toho, že pakt Briand-Kelloggův,
jehož jsou signatáři, zakazuje každý útočný
čin;

považující za nutno v zájmu všeobecné bez-
pečnosti určití co nejpřesněji pojem útočného
činu tak, aby byla zmařena každá záminka
k jeho ospravedlnění;

konstatující, že všechny státy mají rovné
právo na neodvislost, na bezpečnost, na obranu
svých území i na svobodný vývoj svých
zřízení;

prodechnutí přáním zajistiti všem národům
územní neporušitelnost jejich území v zájmu
obecného míru;

považující za užitečno uvéstí v zájmu obec-
ného míru v účinnost mezi svými zeměmi
přesná pravidla určující, co jest útočný čin,
dokud se tato nestanou všeobecnými,

rozhodli se k těmto účelům sjednati tuto
úmluvu a řádně ustanovili svými zmocněnci:

president republiky Českoslo-
venské:

pana **Jana Garrigua Masaryka,**

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
v Londýně;

Jeho Veličenstvo král Ru-
manský:

pana **Nicolu Titulesca,**

ministra zahraničních věcí;

president republiky Turecké:

pana **Mehmeta Munir-beye,**

mimořádného a zplnomocněného velvyslance
v Londýně;

ústřední výkonný výbor Svazu
sovětských socialistických re-
publik:

pana **Maxima Litvinova,**

lidového komisaře pro věci zahraniční;

Sa Majesté le Roi de Yougoslavie:

M. le Dr. Georges Diouritch,

Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire
à Londres,

Lesquels ont convenu des dispositions suivantes:

Article premier.

Chacune des Hautes Parties Contractantes s'engage à accepter dans ses rapports mutuels avec chacune des autres et à partir du jour de la mise en vigueur de la présente Convention la définition de l'agression telle qu'elle a été expliquée dans le rapport du Comité pour les questions de sécurité en date du 24 Mai 1933 (Rapport Politis) à la Conférence pour la réduction et la limitation des armements, rapport fait à la suite de la proposition de la Délégation Soviétique.

Article II.

En conséquence, sera reconnu comme agresseur dans un conflit international, sous réserve des accords en vigueur entre les parties en conflit, l'Etat qui, le premier, aura commis l'une des actions suivantes:

1. Déclaration de guerre à un autre Etat;
2. Invasion par ses forces armées, même sans déclaration de guerre, du territoire d'un autre Etat;
3. Attaque par ses forces terrestres, navales ou aériennes, même sans déclaration de guerre, du territoire, des navires, ou des aéronefs d'un autre Etat;
4. Blocus naval des côtes ou des ports d'un autre Etat;
5. Appui donné à des bandes armées qui, formées sur son territoire, auront envahi le territoire d'un autre Etat, ou refus, malgré la demande de l'Etat envahi, de prendre, sur son propre territoire, toutes les mesures en son pouvoir pour priver lesdites bandes de toute aide ou protection.

Article III.

Aucune considération d'ordre politique, militaire, économique ou autre ne pourra servir d'excuse ou de justification à l'agression prévue à l'Article II. (A titre d'exemple voir l'Annexe.)

Jeho Veličenstvo král Jihoslovanský:

pana Dra Jiřího Ďuriče,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
v Londýně,

kterí se dohodli na těchto ustanoveních:

Článek I.

Každá z Vysokých smluvních stran se zavazuje přijmouti ve svých vzájemných stycích s každou druhou stranou počínaje dnem, kterým tato úmluva nabude účinnosti, ono určení pojmu útočného činu, které bylo vyloženo ve zprávě výboru pro otázky bezpečnosti ze dne 24. května 1933 (zpráva Politisova), podané na konferenci pro snížení a omezení zbrojení na základě návrhu sovětské delegace.

Článek II.

Bude tudíž považován za útočníka v mezinárodním sporu s výjimkou platných úmluv mezi spornými stranami ten stát, který první podnikne některý z těchto činů:

1. vyhlásí válku druhému státu;
2. vnikne ozbrojenou mocí na území druhého státu, byť i bez vyhlášení války;
3. napadne silami pozemními, námořními nebo leteckými území, loďstvo nebo letadla druhého státu, byť i bez vyhlášení války;
4. podnikne námořní blokádu pobřeží nebo přístavů druhého státu;
5. poskytne podporu ozbrojeným tlupám, jež se utvoří na jeho území a jež vpadnou na území druhého státu, nebo odmítne, přes žádost státu napadeného, učiniti na svém vlastním území veškeré kroky, jež jsou v jeho moci, aby těmto tlupám odňal jakoukoliv pomoc a ochranu.

Článek III.

Žádná úvaha rázu politického, vojenského, hospodářského nebo jiného nebude moci omluviti ani ospravedlniti útočný čin určený článkem II. (Příklady viz v Dodatku).

Article IV.

La présente Convention est ouverte à l'adhésion de toutes les autres nations. L'adhésion confèrera les mêmes droits et imposera les mêmes obligations que la signature initiale. L'adhésion sera communiquée au Gouvernement de l'Union des Républiques Soviétiques Socialistes qui en informera aussitôt les autres signataires.

Article V.

La présente Convention sera ratifiée par les Hautes Parties Contractantes conformément à la législation de chacune d'entre elles.

Les instruments de ratification seront déposés par chacune des Hautes Parties Contractantes auprès du Gouvernement de l'Union des Républiques Soviétiques Socialistes.

Aussitôt que les instruments de ratification auront été déposés par deux des Hautes Parties Contractantes, la présente Convention entrera en vigueur entre ces deux Parties. Elle entrera en vigueur pour toutes les autres Hautes Parties Contractantes à mesure que ces dernières déposeront à leur tour leurs instruments de ratification.

Chaque dépôt des instruments de ratification sera immédiatement notifié par le Gouvernement de l'Union des Républiques Soviétiques Socialistes à tous les signataires de la présente Convention.

Article VI.

La présente Convention a été signée en cinq exemplaires dont chacune des Hautes Parties Contractantes en a reçu un.

En foi de quoi les Plénipotentiaires énumérés ci-dessus ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Londres, le 4 juillet 1933.

L. S. JAN MASARYK.
L. S. N. TITULESCU.
L. S. MEHMET MÜNIR.
L. S. MAXIME LITVINOFF.
L. S. G. DIOURITCH.

Článek IV.

K této úmluvě mohou přistoupiti všechny ostatní státy. Přístupem nabudou stejných práv a vezmou na sebe tytéž povinnosti jako původním podepsáním. Přístup bude oznámen vládě Svazu sovětských socialistických republik, jež o tom uvědomí ihned ostatní signatáře.

Článek V.

Tato úmluva bude ratifikována Vysokými smluvními stranami podle jejich zákonů.

Ratifikační listiny budou uloženy každou Vysokou smluvní stranou u vlády Svazu sovětských socialistických republik.

Jakmile budou ratifikační listiny uloženy dvěma Vysokými smluvními stranami, nabude tato úmluva účinnosti mezi těmito dvěma stranami. Stane se účinnou pro ostatní Vysoké smluvní strany, jakmile tyto rovněž uloží listiny ratifikační.

Každé uložení ratifikačních listin bude ihned oznámeno vládou Svazu sovětských socialistických republik všem signatářům této úmluvy.

Článek VI.

Tato úmluva byla podepsána v pěti vyhotoveních, z nichž každá Vysoká smluvní strana obdržela jedno.

Tomu na svědomí shora jmenovaní zmocněnci podepsali tuto úmluvu a připojili své pečeti.

Dáno v Londýně dne 4. července 1933.

L. S. JAN MASARYK.
L. S. N. TITULESCU.
L. S. MEHMET MUNIR.
L. S. MAXIME LITVINOFF.
L. S. J. ĐURIĆ.

Annexe

à l'article III de la Convention relative à la définition de l'agression.

Les Hautes Parties Contractantes signataires de la Convention relative à la définition de l'agression,

Désirant, sous la réserve expresse de ne restreindre en rien la portée absolue de la règle posée à l'Article III de ladite Convention, fournir certaines indications de nature à déterminer l'agresseur,

Constatent qu'aucun acte d'agression au sens de l'Article II de ladite Convention ne pourra, entre autres, être justifié par l'une des circonstances suivantes:

A. *La situation intérieure d'un Etat, par exemple*

sa structure politique, économique ou sociale; les défauts allégués de son administration; les troubles provenant de grèves, révolutions, contre-révolutions ou guerre civile.

B. *La conduite internationale d'un Etat, par exemple*

la violation ou le danger de violation des droits ou intérêts matériels ou moraux d'un Etat étranger ou de ses ressortissants; la rupture des relations diplomatiques ou économiques; les mesures de boycottage économique ou financier; les différends relatifs à des engagements économiques, financiers ou autres envers des Etats étrangers; les incidents de frontière ne rentrant pas dans un des cas d'agression indiqués dans l'Article II.

Les Hautes Parties Contractantes sont d'autre part d'accord pour reconnaître que la présente Convention ne devra jamais servir à légitimer les violations du droit des gens qui pourraient être impliquées dans les circonstances comprises dans l'énumération ci-dessus.

L. S. JAN MASARYK.

L. S. N. TITULESCU.

L. S. MEHMET MÜNIR.

L. S. MAXIME LITVINOFF.

L. S. G. DIOURITCH.

Dodatek

k článku III úmluvy o určení pojmu útočného činu.

Vysoké smluvní strany podepsavši úmluvu o určení pojmu útočného činu,

přejíce si podati některé znaky vhodné k určení útočníka, avšak výslovně prohlašují, že tím nemá býti plný dosah pravidla stanoveného ve čl. III řečené úmluvy v ničem omezen,

stanoví, že žádný útočný čin ve smyslu článku II této úmluvy nebude moci býti ospravedlněn mimo jiné žádnou z těchto okolností:

A. *Vnitřními poměry státu, na příklad*

jeho politickým, hospodářským nebo sociálním složením; vadami, vytýkanými v jeho správě; nepořádky, nastávajícími ze stávek, revolucí, protirevolucí nebo z občanské války.

B. *Mezinárodním chováním se státu, na příklad*

porušením nebo ohrožením hmotných nebo normálních práv neb zájmů cizího státu nebo jeho občanů; přerušením diplomatických nebo hospodářských styků; bojkotem hospodářským nebo finančním; spory týkajícími se hospodářských, finančních neb jiných závazků vůči cizím státům; pohraničními incidenty, jež nejsou případy útočného činu naznačenými ve čl. II.

Vysoké smluvní strany jsou na druhé straně zajedno, že tato úmluva nesmí nikdy sloužiti k tomu, aby legalisovala porušení mezinárodního práva, jež by mohla býti obsažena v činech shora zmíněných.

L. S. JAN MASARYK.

L. S. N. TITULESCU.

L. S. MEHMET MUNIR.

L. S. MAXIME LITVINOFF.

L. S. J. ĐURIĆ.

SHLÉDNUVŠE A PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU S DODATKEM, PROHLAŠUJEME JE ZA SCHVÁLENY, PŘIJATY, POTVRZENY A UTVRZENY A MOCÍ LISTU TOHOTO PODEPSANÉHO NAŠÍ RUKOU VLASTNÍ JE SCHVALUJEME, PŘIJÍMÁME, POTVRZUJEME A UTVRZUJEME, SLIBUJÍCE SLOVEM SVÝM, JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ, ŽE JE PEVNĚ A NEPORUŠITELNĚ ZACHOVÁME A NEDOPUSTÍME, ABY PROTI NIM JEDNÁNO BYLO Z JAKÉKOLI PŘÍČINY A JAKÝMKOLI VYMYŠLENÝM ZPŮSOBEM.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST VYHOTOVITI KÁZALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

JENŽ JEST DÁN V BYSTRÝČCE DNE 1. SRPNA LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO TŘICÁTÉHO TŘETÍHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANICNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listina republiky Československé byla uložena v lidovém komisariátu pro zahraniční věci v Moskvě dne 17. února 1934. Zároveň byly uloženy ratifikační listiny království Jugoslávského, království Rumunského a Svazu sovětských socialistických republik. Podle článku V úmluvy nabyla tato účinnosti pro republiku Československou a uvedené státy týmž dnem, t. j. 17. února 1934. Ratifikační listina republiky Turecké byla uložena v Moskvě 23. března 1934 a týmž dnem vstoupila úmluva v účinnost ohledně Turecka.

Dr. Beneš v. r.